

Fővárosi Ítéltábla

14.Gf.40.087/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dombi Sándor Zsolt ügyvéd (cím1) által képviselt felperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” (cím2) I. rendű és a felperes2 Korlátolt Felelősségű Társaság (cím3) II. rendű felpereseknek a Havelant Ügyvédi Iroda cím4, ügyintéző: dr. Havelant Kinga ügyvéd) által képviselt alperes Zártkörűen Működő Részvénytársaság (cím5) alperes ellen zálogjog törlése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. október 27. napján kelt 17.G.42.220/2019/18. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek személyenként 700.000 (hétszázezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperesek keresetükben elsődlegesen annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű felperes, valamint alperes jogelődje között létrejött, a helység1, helyrajzi szám1/A/5. hrsz. és a helység1 helyrajzi szám1/A/6. hrsz. alatti ingatlanokat terhelő, közjegyző1 mint közjegyző2 budapesti közjegyző közjegyzőhelyettese által 2014. augusztus 5-én a kjö. ügyszám1 számú közjegyzői okiratba foglalt és a helység1i Járási Hivatal Földhivatali Osztályánál ügyszám1/2017.11.08 számon bejegyzett egyetemes jelzálogjog megszűnt, míg másodlagos keresetük az I. rendű felperes, valamint alperes jogelődje között létrejött, ezen ingatlanokat terhelő, 2014. augusztus 5-én kelt közjegyzői okiratba foglalt és a helység1i Járási Hivatal Földhivatali Osztályánál ügyszám1/2017.11.08 számon bejegyzett elidegenítés és terhelési tilalom megszűnésének megállapítására irányult. Harmadlagos keresetükben kérték az ezen ingatlanokra nézve ügyszám1/2017.11.08. számon bejegyzett egyetemes

jelzálogjog ingatlannyilvántartásból történő törlését, valamint, hogy a bíróság kötelezze az alperest a törlés тұrésére. Negyedleges keresetűk ezen ingatlanok vonatkozásában a ügyszám1/2017.11.08. számon bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom ingatlannyilvántartásból való törlésére és arra irányult, hogy a bíróság az alperest a törlés тұrésére kötelezze.

II.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság a 25. sorszámu határozatával kiegészített ítéletében megkereste a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal helységi Járási Hivatal Agrárügyi Főosztály Ingatlan-nyilvántartási Osztályát, hogy

- a helységi, belterület helyrajzi szám1/A/5 helyrajzi számú ingatlanra az alperes javára 300.000.000.- forint kölcsön és járuléka erejéig, a ügyszám1/2017.11.08 bejegyző határozattal bejegyzett jelzálogjogot jelzálog megszűnése címen törölje,

- a helységi, belterület helyrajzi szám1/A/5 helyrajzi számú ingatlanra az alperes javára a ügyszám1/2017.11.08 bejegyző határozattal bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalmat elidegenítési és terhelési tilalom megszűnése jogcímen törölje,

- a helységi, belterület helyrajzi szám1/A/6 helyrajzi számú ingatlanra az alperes javára 300.000.000.- forint kölcsön és járuléka erejéig, a ügyszám1/2017.11.08 bejegyző határozattal bejegyzett jelzálogjogot jelzálog megszűnése címen törölje,

- a helységi, belterület helyrajzi szám1/A/6 helyrajzi számú ingatlanra az alperes javára a ügyszám1/2017.11.08 bejegyző határozattal bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalmat elidegenítési és terhelési tilalom megszűnése jogcímen törölje.

Az alperest ennek тұrésére kötelezte, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 6.652.328 forint perkoltséget.

III.1.

[4] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy 2013. január 15. napján az I. rendű felperes mint adós, valamint az alperes jogelődje, a cég1 Takarékszövetkezet mint hitelező a kjö. ügyszám2/2013/4. számú közjegyzői okirat I. fejezete szerint BUDügyszám2/2012 ügyletazonosító/hitel iktatószámon folyószámlahitelkeret szerződést kötöttek. A közjegyzői okirat I. fejezet 2.6. pontja alapján a hitelkeret összege 300.000.000 forint volt, a 2.10. pont szerint a hitelkeret lejárata: 2014. január 14. napja.

[5] Az I. rendű felperes mint adós és zálogkötelezett, valamint az alperes jogelődje mint hitelező és zálogjogosult 2014. augusztus 5. napján a 20kjö. ügyszám1 számú közjegyzői okirat I. részében fizetési megállapodás, megállapodás lejárt tartozás rendezéséről címszó alatt az 1.1. pontban kijelentették és elismerték, hogy a hitelező és adós között közjegyző2 budapesti közjegyző által kjö. ügyszám2/2013/4. ügyszámon 2013. év január hónap 15. napján közjegyzői okiratba foglaltan folyószámla hitelkeret szerződés jött létre. Rögzítették,

hogy az alapjogviszonyból származó követelés 2014. január 14. napján lejárt, valamint, hogy az alapjogviszonyból eredően az adósnak 2014. évi július hó 14-én mindösszesen 349.199.053 forint nem vitatott és jelen megállapodás aláírásával elismert lejárt tartozása áll fenn a hitelező felé. Az I. rész 2. pontja alapján a hitelező az adós tartozásának megfizetésére fizetési haladékot adott és a felek megállapodtak a fizetési ütemezésben.

[6] Az I. rész 1.3. pontja szerint az alapjogviszony biztosítékát képezte többek között az ingatlant terhelő egyetemleges zálogjogot alapító szerződés – jelen okirat II. fejezetében foglaltan – a helységi Járási Földhivatal ingatlannyilvántartásban a helységi belterület helyrajzi szám1/A/5 helyrajzi szám alatt nyilvántartott és a helységi Járási Földhivatal ingatlannyilvántartásban a helységi belterület helyrajzi szám1/A/6 helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlan mint zálogtárgy vonatkozásában. Az I. rész 2.1. (iv) pontban megállapodtak abban, hogy amennyiben az adós a jelen megállapodásban meghatározott bármely fizetési kötelezettségének határidőben nem, vagy csak részben tesz eleget, úgy a jelen megállapodás hatályát veszti és a hitelező jogosult a BUDügyszám2/2012. ügyletazonosító számú szerződésből eredő teljes tartozás egy összegben, azonnal történő érvényesítésére – jelen megállapodás külön felmondása nélkül.

[7] A közjegyzői okirat III. fejezet 1.1.2. pontjában a felek az okirat aláírásával elismerték, hogy a jelen szerződéssel alapított ingatlant terhelő egyetemleges zálogjog közjegyző2 budapesti közjegyző által kjö. ügyszám2/2013/4. ügyszámon, 2013. év január hónap 15. napján közjegyzői okiratba foglalt folyószámla hitelkeret szerződés (hitelezőnél BUDügyszám2/2012. ügyletazonosító/hitel iktatószámon nyilvántartott) (továbbiakban: hitelszerződés/szerződés/alapjogviszony) biztosítékát is képezik – tekintettel jelen szerződés 1.1. pontjára. A közjegyzői okirat III. fejezet II.1. pontjában zálogtárgyként a helységi helyrajzi szám1/A/5 helyrajzi szám alatt felvett és a helységi helyrajzi szám1/A/6 helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokat határozták meg. A III. fejezet 3.1. pontja szerint megállapodtak abban, hogy a szerződés 1. pontjában meghatározott alapjogviszonyból eredő, adóst terhelő kölcsöntőke tartozás és járulécai visszafizetésének biztosítására a zálogjogosult javára ingatlant terhelő egyetemleges zálogjogot és annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat alapítanak a jelen szerződés 2.1. pontjában részletesen meghatározott zálogtárgyon 300.000.000 forint kölcsön tőketartozás és járulécai erejéig.

[8] Az I. rendű felperes a 2014. november 15-én esedékes, a közjegyzői okirat I. rész 2.1. pontjában meghatározott 30.000.000 forint összegű lejárt tőketartozás részletet nem fizette meg.

[9] Az I. rendű felperes mint eladó és a II. rendű felperes mint vevő 2018. szeptember 28. napján adásvételi szerződést kötöttek a helységi helyrajzi szám1/A/5. és a helységi helyrajzi szám1/A/6. helyrajzi számú ingatlanok vonatkozásában.

[10] Az alperes jogelődje felszámolás alá került. A felszámoló nyilvános pályázaton hirdette meg értékesítésre többek között a takarékszövetkezet 5 db követelésből álló követeléscsomagját, amely az I. rendű felperessel szembeni követelést is tartalmazta, majd sz alperessel 2017. október 3. napján követelés adásvételi és engedményezési szerződést kötött.

[11] Az alperes 2019. május 27. napján kelt levelében felszólította az I. rendű felperest a kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetésére; a felszólítólevél „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

III.2.

[12] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában rögzítette, hogy az elsődleges és másodlagos keresetek vonatkozásában a megállapítási kereset polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn, ezért a kereseteket elutasította.

[13] A harmadlagos és negyedleges keresetekkel összefüggésben valónak fogadta el azt a tényállítást, hogy az I. rendű felperes 2014. november 15-én a fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

[14] A 2014. augusztus hó 5 napján kelt közjegyzői okirat alapján megállapította, hogy a „FIZETÉSI MEGÁLLAPODÁS, megállapodás lejárt tartozás rendezése” cím alatt a peres felek az 1.1. pontban nevesített BUDügyszám2/2012. ügyletazonosító folyószámla hitelkeret szerződésből eredő lejárt követelésre vonatkozóan állapodtak meg fizetési haladékbán és a 2.1. (IV) pontban foglalt rendelkezés szerinti „jelen megállapodás” a 2014. augusztus hó 5. napján kelt közjegyzői okirat I. részébe foglalt „FIZETÉSI MEGÁLLAPODÁS”-ra utalt vissza, ezért a fizetési haladékbán való megállapodás veszítette a perbeli esetben hatályát. Ez értelemszerűen nem eredményezte, hogy az alapjogviszonyból eredő követelés vagy az azt biztosító egyetemleges zálogjog megszűnt volna.

[15] Utalt arra, hogy alaptalan a felperes 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 18. § (1) bekezdésére való hivatkozása, mivel a földhivatali bejegyzésben feltüntetett szövegrész az FVM rendeletnek megfelelő módon a bejegyzés alapjául szolgáló okiratra utalt. Az alapul szolgáló okirat (a 2014. augusztus hó 5 napján kelt közjegyzői okirat) I. Rész 1.3. pontjából és a III. Fejezet 1.1.2. pontjából, valamint 3.1. pontjából pedig egyértelműen kiderül, hogy az egyetemleges jelzálogjog az alapjogviszonyból (a folyószámla hitelkeretszerződés) eredő követelést biztosította. Mivel a 2014. augusztus 5. napján kelt közjegyzői okirat III. fejezetének címében is feltüntetésre került a BUDügyszám2/2012. szerződésszám, ebből szintén arra következtetett, hogy a BUDügyszám2/2012. szerződésszámú alapjogviszonyból eredő követelést biztosította az egyetemleges zálogjog.

[16] Ezt követően vizsgálta, hogy az alapjogviszonyból eredő követelés elévült-e. A BH2014. 151. számú eseti döntésben foglaltakra utalással megállapította, hogy a 2013. január 15. napján kelt közjegyzői okirat 2.10. pontja szerint a folyószámla hitelkeret szerződésből eredő követelés teljesítési határideje 2014. január 14. napja volt, mivel a 2014. augusztus 5-én kelt közjegyzői okiratban foglalt fizetési haladék az I. rendű felperes nem teljesítése folytán hatályát veszítette.

[17] Közjegyzői okiratba foglalt követelés esetén az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével (2014. január 14. napja) a követelés nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért a követelésnek és ezzel együtt a végrehajtás jogának a teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülését csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (3) bekezdésének megfelelően. Az alperes által hivatkozott 2014. augusztus 5-i elismerés és a 2019. május 27. napján kelt fizetési felszólítás nem minősül végrehajtási cselekménynek, így az elévülést sem szakíthatta meg, ennek okán a régi Ptk. 324. § (1) bekezdése szerinti öt év elteltét követően (2019. január 14. napján) az alapjogviszonyból származó követelés elévült. Megjegyezte, hogy a követelés elismerése és a fizetési felszólítás az elévülés megszakítására egyebekben alkalmasak lennének.

[18] Arra tekintettel, hogy a zálogjoggal biztosított követelés elévült, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:142. § (1) bekezdés e) pontja szerint a zálogjog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom is megszűnt a Ptk. 5:31. §-a alapján. Ezért az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján rendelkezett a perbeli jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom törléséről, amelynek tülésére az alperest kötelezte. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott arra figyelemmel, hogy a felperes túlnyomó részben pernyertes lett.

IV.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt.

[20] Kiemelte, hogy jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése ellen nem irányul; a harmadlagos és negyedleges kereset vonatkozásában kérte, hogy az ítéltábla a megállapított tényekből eltérő jogi következtetést vonjon le. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által hivatkozott eseti döntés nem alkalmazható, annak alapját ugyanis egy tartozáselismerő nyilatkozat képezte, és a tartozás elismerése az elévülési idő kezdetét követően történt. A perbeli esetben azonban a lejárt követelés és az elévülési idő kezdete a közjegyzői okiratba foglalta kölcsönszerződésen alapul. A szerződés lejártát követően pedig nincsen olyan végrehajtható határozat, amely alapján az elévülési időre a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése lenne alkalmazható. Utalt arra, hogy amennyiben az alapjogviszonyból eredő lejárt követelés elévülését csak végrehajtási cselekmények szakíthatnák meg, úgy a felek egyezségének vagy a tartozás elismerésének sem lenne jelentősége, hiszen a hitelezőnek nem állna érdekében az adóssal történő megállapodás, ha annak sikertelensége esetén csak az elévülési idő telne. Bár a megállapodás hatályát veszítette

az adós nem teljesítése okán, azonban a fizetési megállapodás és a felszólítás meg kellett, hogy szakítsa az elévülést.

[21] Előadta, hogy a BH2014. 151. számú jogeset értelmében nem kell különbséget tenni a végrehajtandó okirat és a végrehajtható határozat között, elégséges annak a feltételnek a megléte, hogy a záradékolható, de nem záradékolt közjegyzői okiratba foglalt teljesítési határidő eltelt. A kölcsön visszafizetésére vonatkozó teljesítési határidő eltelt azonban önmagában nem teszi végrehajthatóvá a követelést, ahhoz további aktus, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. § szerinti végrehajtási záradék kibocsátása szükséges. Záradékolás nélkül az okirat végrehajtandó okiratnak minősül, nem pedig végrehajtható határozatnak. Utalt egyebekben arra, hogy nem biztos, a közjegyzői okiratba foglalt szerződés a Vht. 23/C. §-ban foglalt feltételek alapján záradékolható.

[22] Abban az esetben, ha csak végrehajtási cselekmények szakíthatják meg az elévülést, úgy korlátozásra kerül a hitelezők jogérvényesítésének lehetősége is. E körben hivatkozott a BH2012. 201. számú eseti döntésre és kiemelte, hogy a hitelező, aki követelését közjegyzői okiratba foglaltatja, egyetlen hatályos jogszabályi rendelkezés alapján sem kötelezhető, hogy megkísérelje a végrehajtást, joga van annak eldöntésére, hogy az egyedi végrehajtást kísérel meg, vagy felszámolási eljárást kezdeményez.

[23] Kérte továbbá a perköltség összegének mérséklését arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét téves összegben határozta meg. Az egyszerűsített éves beszámoló alapján előadta, hogy az adós társaság tárgyi eszközeinek értéke (amelybe a zálogjoggal terhelt ingatlanok is beletartoznak) mindössze 5.278.000 forint. A felszámolási nyitómérlegben az ingatlanok könyv szerint értéke 63.358.000 forint, ezért a munkadíj összegét 2.100.740 forintra kérte mérsékelni.

V.

[24] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelték, hogy a 2019. évi CXXVII. törvénnyel a jogalkotó korlátozott precedensrendszert vezetett be, egyetértettek egyebekben az elsőfokú bíróság által hivatkozott eseti döntésben foglaltakkal. Hivatkoztak továbbá a BH2020. 79. számú jogesetre és előadták, hogy a felszámolási eljárás alatt egyedi végrehajtásnak nincs helye, a felszámolás elrendelése iránti kérelem ugyanakkor alkalmas a végrehajtási jog elévülésének megszakítására.

VI.

[25] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság ítéletének az első- és másodlagos keresetet elutasító rendelkezése, így azt az ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

VII.

[26] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[27] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira az alábbi kiegészítésekkel.

VIII.1.

[28] Elöljáróban rögzíti az ítéltábla, hogy osztja a BH2014. 151. számú eseti döntésben kifejtett jogi álláspontot, ami a perbeli jogvita esetében is irányadó az alperes részben téves értelmezésével szemben.

[29] Az iránymutató döntés értelmében a záradékolható okiratba foglalt nyilatkozaton alapuló követelés az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért ez esetben a követelés – és ezzel együtt a végrehajtási jog – elévülését a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően, csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutatott: kivételesen van lehetőség „azonnali” végrehajtásra, amely azt jelenti, hogy egyes okiratok, valamint egyes, nem a bíróság által meghozott határozatok anélkül válnak végrehajthatóvá, hogy az azokba foglalt követeléseket a bíróság előzetesen vizsgálta volna. A közjegyzői okiratba foglaltak más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetők, a záradékolás lehetősége az okiratba foglalt teljesítési határidő leteltével nyílik meg. Mindebből következik, hogy a végrehajtás elévülésének kezdeteként egyetlen időpont: az okiratba foglalt teljesítési határidő eltelte jöhet számításba, mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a Ptk. 327. § (3) bekezdése az irányadó. A Kúria ezen jogértelmezését a későbbiekben is fenntartotta, olyan esetben is, amikor nem tartozáselismerést tartalmazott a záradékolható okirat, hanem közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés képezte a jogvita alapját a perbeli esethez hasonlóan (Pfv.I.ügyszám3/2015/7.).

[30] Tévesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a kölcsön visszafizetésére vonatkozó teljesítési határidő eltelte önmagában nem tette végrehajthatóvá a közjegyzői okiratba foglalt követelést.

[31] A régi Ptk. 327. § (3) bekezdése szerinti eset akkor alkalmazható, ha „végrehajtható határozat” áll rendelkezésre. A végrehajtható határozat fogalmának tisztázásakor a végrehajtás általános feltételeiből kell kiindulni: végrehajtható okiratot akkor lehet kiállítani,

ha a „végrehajtandó határozat” a) kötelezést (marasztalást) tartalmaz, b) jogerős, végleges vagy előzetesen végrehajtható, valamint az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság határozata további jogorvoslattal nem támadható, és c) a teljesítési határidő letelt [Vht. 13. § (1) bek.]. Az általános – tehát záradékolásra is irányadó – feltételek valamennyi esetre nézve végrehajtandó „határozatra” utalnak, a végrehajtható okiratok fogalmát pedig a Vht. 10. §-a tisztázza: végrehajtási lap, illetve az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el stb. A végrehajtandó határozat és a Vht. szerinti végrehajtható okirat egymást feltételező, eltérő fogalmak, azonban nem a fellebbezésben foglalt értelemben: jogerős bírósági határozat esetén a végrehajtandó határozat a bíróság határozata, a végrehajtáshoz azonban főszabályként szükséges a végrehajtási lap kiállítása, záradékolás esetén a Vht. 13. § (1) bekezdéséből adódóan – annak értelmében – a közjegyzői okiratban foglaltak minősülnek kötelezést tartalmazó határozatnak a Vht. 22-23/C. §-ok rendelkezései alapján, a végrehajtás megindulásához pedig a záradék kérelemre történő kibocsátása szükséges, tehát a végrehajtható okirat a záradékkal ellátott közjegyzői okirat. A Vht. 20. § (2) bekezdése alapján a végrehajtási záradékokra egyébként is a végrehajtási lapra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. Mindkét példaként említett esetben ezért a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése értelmében a végrehajtható határozat meghozatalát követően az elévülést már csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg.

[32] Helyes álláspontra helyezkedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az alperes által hivatkozott elismerés és fizetési felszólítás, miután nem tekinthetők végrehajtási cselekménynek, az elévülést sem szakíthatták meg, ezért az alapjogviszonyból származó, zálogjoggal biztosított követelés elévült. E körben megalapozottan hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében a felperes a BH2020. 79. számú eseti döntésben foglaltakra, az alperes által állított igényérvényesítési korláttal összefüggésben arra, hogy a végrehajtási jog elévülését a felszámolás elrendelése iránt előterjesztett kérelem is megszakíthatja.

VIII.2.

[33] A megállapított perköltség összegét az alperes arra tekintettel támadta a fellebbezésében az ügyvédi munkadíj vonatkozásában, hogy a másodfokú eljárásban csatolt egyszerűsített éves beszámoló és felszámolási nyitómérleg alapján a pertárgy értékét az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg. A Pp. 22. § (3) bekezdése alapján azonban az elsőfokú eljárásban nem tette vitássá a felperes által meghatározott pertárgyértéket, ügyvédi munkadíját pedig maga is erre alapítva kérte megállapítani 5.218.000 forintban az ellenkérelemhez csatolt költségjegyzékben foglaltak szerint. Mivel a felperes által megjelölt pertárgyérték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával nem volt ellentétes és valószínűtlennek sem volt tekinthető, helyesen indult ki annak 301.800.000 forint értékéből az elsőfokú bíróság a perköltségről való döntés meghozatalakor. Ez okból az elsőfokú ítélet megváltoztatására ezért az ítéltábla nem látott lehetőséget.

IX.

[34] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai folytán – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 386. § (4) bekezdésére is, helybenhagyta.

X.

[35] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét az alperes maga viseli, köteles továbbá a felperesek másodfokú perköltségének megfizetésére a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése szerint, amely a képvisellet ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt. A munkadíj összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg mérsékelt összegben a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére, valamint a kifejtett képviselleti tevékenységre tekintettel, és azt a felperesek között – kérelmük alapján – egyenlő arányban megosztotta.

Budapest, 2021. május 20.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró
bíró